

TEDENSKA SLIKA

PRILOGA

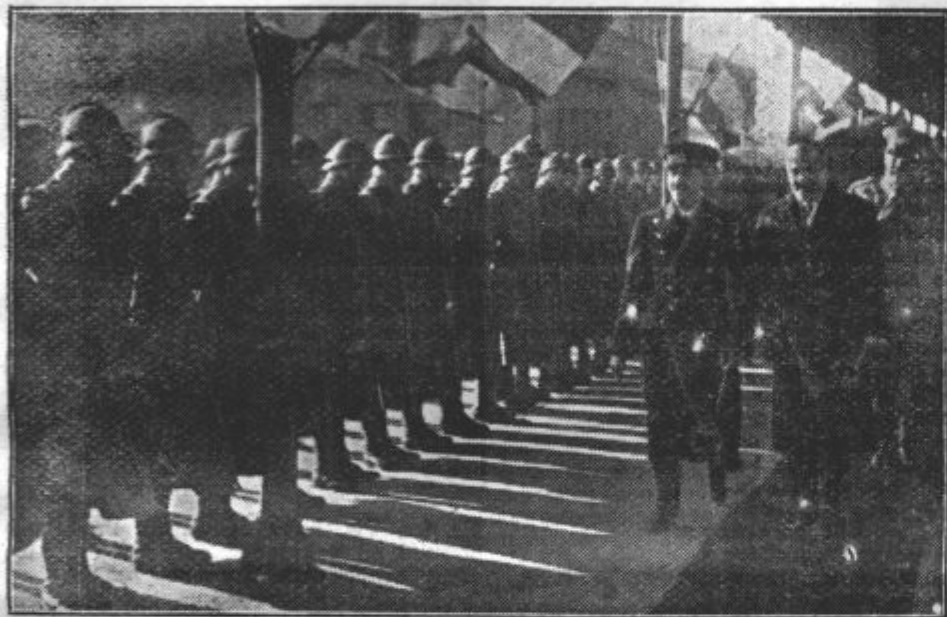
DOMOVINI

Leto XVI.

Ljubljana, 19. decembra 1940

Štev. 51.

Madžarski zun. minister grof Csaky v Beogradu

Obisk madžarskega zunanjega ministra grofa Csakya v Beogradu, ki se je razvil v pristrčno praznovanje prijateljstva med dvema sosednima državama, je zbudil v vsej evropski javnosti in v Ameriki mnogo pozornosti. Slika kaže sprejem madžarskega državnika na beograjski postaji, kjer ga je pričakal naš zunanji minister g. dr. Cincar-Marković in ga je pozdravila častna četa naše hrabre vojske. Ob priliki obiska madžarskega državnika je bila podpisana prijateljska pogodba med Jugoslavijo in Madžarsko.

Madžarski minister za zunanje zadeve grof Csaky in njegova soproga s svojim spremstvom pred spomenikom Neznanega junaka na Avall

OB UPOKOJITVI INSPEKTORJA FRANCA ADAMIČA. Na lastno prošnjo je bil upokojen po 35 službenih letih šef davčne uprave v Laškem g. Franc Adamič. Z njim izgubi urad uglednega, pravičnega šefa, ki si je v teku šestletnega službovanja v kraju pridobil veliko število dobrih prijateljev. Zvest delavec je bil zmerom pri Sokolu, katerega starosta je leza zadnjega občnega zbora. Izhaja iz znane družine nadučitelja Avgusta Adamiča, je brat pokojnega skladatelja Emila in Ivana Adamiča, ki je padel kot nedolžna žrtev septembra 1. 1908. Med svetovno vojno je bil seveda na bojišču. Po razsulu Avstrije pa je bil takoj imenovan kot davčni oficijal v Kamnik. Toda kmalu ga je klicala dolžnost na Koroško, v Železno Kaplo, kjer je prebil najburnejšo dobo svojega življenja. Po izpraznitvi Železne Kaple je izgubil tam vse imetje, rešil je zgolj državno blagajno in zadnji odšel iz kraja. Dne 28. maja l. 1919. je vkorakal na čelu jugoslovenske vojske v isto Železno Kaplo in spet prevzel poste. Pozneje je bil na lastno prošnjo premeščen v Skofjo Loko, kjer je služboval kot šef davčne uprave polnih 4 let. Tudi tam je bil vedno neumorno delaven ter so ga prebivalci ohranili v najboljšem spominu. Leta 1934. pa je bil postavljen v Laško kot šef davčnega urada in je hkratu napredoval za davčnega inspektorja. Še dolgo vrsto let!

JUBILEJ UGLEDNA PAPA. V soboto 14. t. m. sta praznovala v Kamniku davčni upravitelj v p. g. Janko Stare 70-letnico in njegova zvesta družica ga. Pavla 50-letnico. Janko se je oženil z gospodično Pavlo Pirnerjevo iz Wolfsberga, koji je bilo komaj 14 let. V srečnem zakonu živita torej že 36 let. Njun sin Dušan pravkar dokončuje zdravniške študije v Zagrebu. Vse važnejše dogodke iz prosvetnega, političnega in tudi zasebnega življenja ima Janko skozi dolga desetletja natanko zapisane. Poleg tega ima tako dober spomin, da ve za vse važne dogodke kamniškega sreza na pamet. Po rodu je iz Doba v Črnem grabnu. Povsod, kjer je služboval, je bil marljiv delavec v naprednih in nacionalnih združenjih, zlasti tudi pri Sokolu. Zglednemu paru bodi naklonjena še vrsta let!

Dr. Anton Korošec †

V soboto zjutraj ob pol 7. je v Beogradu preminil zadet od kapi predsednik senata in prosvetni minister, bivši ministrski predsednik dr. Anton Korošec. Rajnik se je rodil leta 1872. preprostim kmečkim staršem v Biserjanah pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Osnovno šolo je posecal v rodni vasi. Ker je deček kazal posebno nadarjenost, so ga starši poslali na gimnazijo v Ptuj, kjer je dovršil nižje razrede, višje pa je potem zaključil v Mariboru. Po končani srednji šoli je vstopil v mariborsko bogoslovje. V duhovnika je bil posvečen l. 1895. Nato je služboval kot kaplan na Sladki gori in v Marenbergu. Po dveh letih ga je mariborski škof namestil v mariborskem dijaškem semenišču za prefekta. V tej dobi se je mladi duhovnik posvetil študiju bogoslovja na graškem vseučilišču, kjer je bil l. 1905. promoviran za doktorja bogoslovja.

Že kot bogoslovec se je pokojnik seznanil z dr. Janezom Krekom, ki je v mladem možu odkril političen talent in ga nato pregovoril, da se je posvetil javnim zadevam. Postal je urednik »Slovenskega gospodarja«. Pri tem se je izkazal za odličnega novinarja in za odločnega branilca slovenskih pravic v takratnih hudih bojih z avstrijskimi oblastvi. Ustanovil in nekaj časa sam urejal je tudi štirinajstnevnik »Naš glas« kot protitež ptujskemu »Štajercu«, v slovenskem jeziku pisanemu potujčevalnemu tedniku. Od takrat dalje je dr. Korošec zmerom vzdrževal tesne stike s slovenskimi novinarji in bil tudi član njihovega stanovskega združenja.

Istočasno z novinarskim udejstvovanjem se je dr. Korošec začel udeleževati strankarsko-političnega življenja. Ko je bila po kranjskem zgledu tudi na štajerskem organizirana Slovenska ljudska stranka, je bil on eden izmed njenih najvplivnejših voditeljev. Leta 1906. je bil prvič izvoljen kot poslanec v avstrijski državni zbor in je svoj okraj zastopal v njem vse do zloma habsburške vladavine, potem pa ves čas v jugoslovenskem narodnem predstavništvu.

V teku svetovne vojne je prišlo do razkola v vodstvu Slovenske ljudske stranke in dr. Šušteršič se je moral l. 1916. umakniti s predsedniškega mesta poslanskega kluba, ki si je postavil na čelo dr. Korošca. Leto

dni kasneje so vsi jugoslovenski poslanci na Dunaju osnovali skupen klub ter izvolili za predsednika dr. Korošca kot zastopnika najmočnejše poslanske skupine. Kot predsednika kluba je dr. Korošca zadela častna dolžnost, da je 30. maja l. 1917. prečital v dunajskem državnem zboru znano majsko deklaracijo, ki je dala možnost za širjenje jugoslovanskega gibanja. V svojstvu predsednika Jugoslovanskega poslanskega kluba na Dunaju je dr. Korošec tesno sodeloval s pokojnim voditeljem naprednih, jugoslovensko usmerjenih Slovencev dr. Žerjavom in njegovimi sodelavci iz vrst naprednih izobražencev. Dr. Korošec je kot nesporni predstavnik avstrijske skupine Jugoslovenov postal po prevratu predsednik zagrebškega narodnega sveta, ki je nato sklenil in razglasil brezpogojno združenje bivšega avstrijskega, od Slovencev, Hrvatov in Srbov naseljenega ozemlja z ostalimi jugoslovenskimi pokrajinami. V družbi z dr. Žerjavom je dr. Korošec odpotoval v Ženevo, kjer se je na sestanku s Pašičem in Trumbičem določila osnova za združenje naših pokrajin s kraljevino Srbijo.

Ko je bilo zedinjenje izvršeno l. decembra l. 1918. in je bila sestavljena prva jugoslovenska vlada, je dr. Korošec postal njen podpredsednik. Naslednje leto je prevzel ministrstvo za prehrano in obnovo zemlje, čez leto dni pa je postal minister za promet. Poleti l. 1927. je sklenil znani blejski dogovor z Veljo Vukičevićem in vstopil v Vukičevićevo vlado kot notranji minister. Blejski dogovor je bil mišljen kot protitež proti malo prej ustanovljeni Kmečko-demokratski koaliciji in je določal tesno in trajno sodelovanje med radikali in Slovensko ljudsko stranko. Vendar se Vukičevićev načrt ni obnesel, temveč so se politična nasprotstva bolj in bolj ostrila, dokler ni prišlo do žalostnega dogodka v narodni skupščini 20. junija l. 1928. Štirinajst dni kasneje je Vukičevićeva vlada podala ostavko in nato je novo vlado na približno enakih političnih osnovah sestavil dr. Korošec. Ni pa se posrečilo odstraniti nasprotstva, ki so izvirala zlasti iz opozicije Hrvatov in so se po skupščinski žaligrji vprilo smrti dr. Stjepana Radića še bolj poglobila. Ob koncu decembra l. 1928. je dr. Korošec podal ostavko in s tem povzročil vladno krizo,

Nj. kr. Vis. knez namestnik Pavle po slovesu od pokojnega ministra dr. Antona Korošca

ki se je naposled rešila z zgodovinskim aktom 6. januarja l. 1929.

V prvi šestojanuarski vladi pod vodstvom Petra Živkovića je bil dr. Korošec prometni minister, nato pa minister za gozdove in rudnike. Vrnil se je v osnovo jugoslovenskega programa in bil sopolpisnik vseh aktov in izjav, ki so polagali osnove nove državne politike. Dne 29. septembra l. 1930. pa je odstopil in sledil svoji stranki, ki je prehajala postopno v čedalje vidnejšo opozicijo. Zlasti je odklonil sodelovanje pri enotni politični organizaciji, kakršno je takrat želelo vrhovno državno vodstvo. Ko so stopili jeseni leta 1931. v vlado tudi zastopniki naprednih Slovencev, je dr. Korošec zavzel s Slovensko ljudsko stranko ostro nasprotno smer. Dr. Korošec je bil poldrugo leto konfiriran, najprej v Vrnjački banji, nato pa na Hvaru. Po smrti kralja Zednitelja se je jeseni l. 1934. vrnil v Slovenijo in 24. junija l. 1935. stopil v vlado, ki jo je sestavil dr. Stojadinović. Bil je v tej vladi notranji minister več kot tri leta. Skupno z dr. Spahom se je pridružil novi politični stranki, katero je pod imenom Jugoslovenske radikalne zajednice osnoval dr. Stojadinović. Postal je njen podpredsednik in ostal na tem mestu tudi potem, ko je Stojadinovića v vladi in stranki zamenjal Dračiča Cvetković. Ob koncu l. 1938. je odstopil kot notranji minister in bil nekaj tednov kasneje izvoljen za predsednika senata. Letošno pomlad je stopil spet v vlado kot prosvetni minister, kar je ostal do svoje nenadne smrti.

Vest o njegovi smrti je prišla nepričakovano. Znano je sicer bilo, da je že dolga leta bolehal, toda bolezen je uspešno krotil do zadnega. Prav pred štirinajstimi dnevi, ko se je mudil v Ljubljani, je obiskal na njihovem vsakoletnem prvodecembrskem koncertu v Ljubljani tudi slovenske novinarje, katerim je bil zmerom naklonjen.

Množice so se ves dan uvrščale pred bansko palačo, da pokropijo dr. Antona Korošca

križem sveta

PRISTANIŠČE LIVERPOOL, katero so zadnje dni napadli nemški bombniki, je drugo največje pristanišče na Angleškem

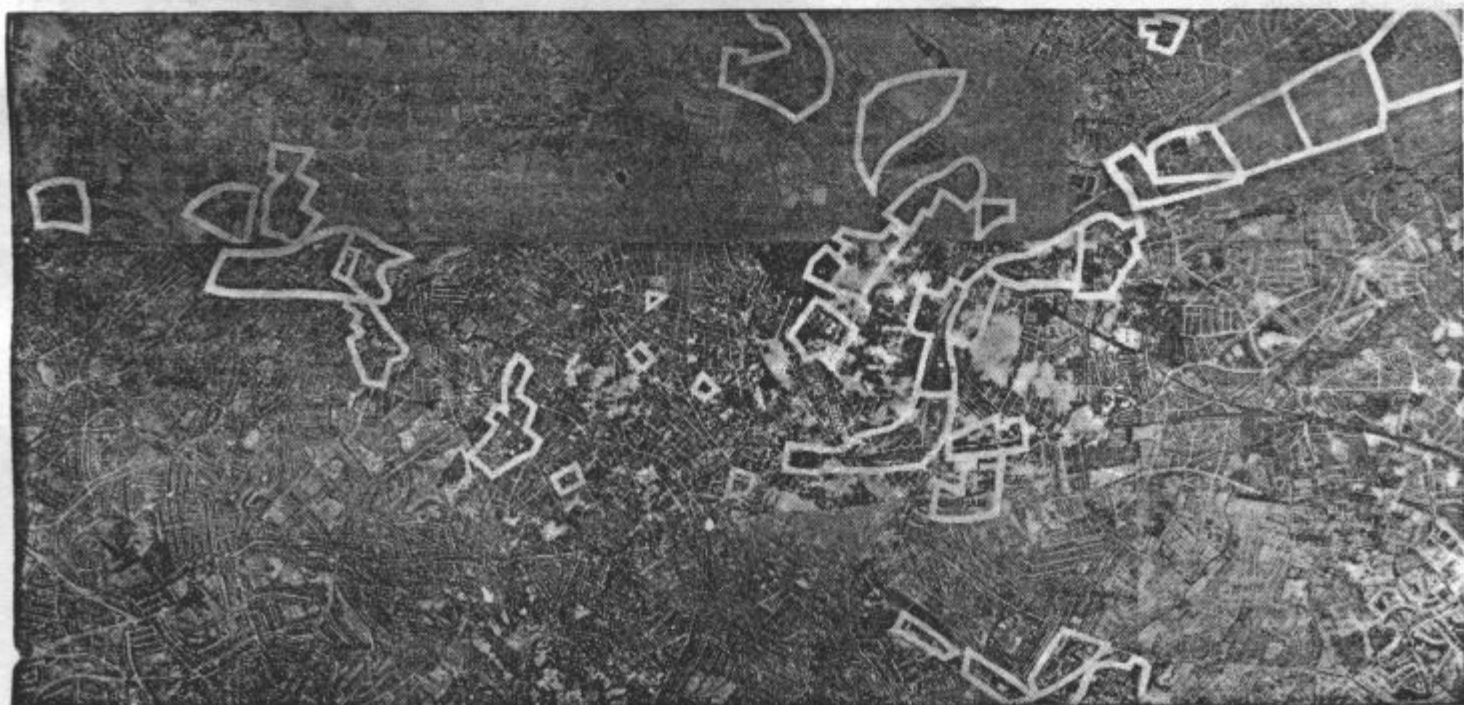
LONDON OB BOMBARDIRANJU. Noč za nočjo morajo spati množice london-
skih prebivalcev zaradi bombardiranja iz nemških letal v postajališčih podzem-
ske železnice, ker nimajo na razpolago varnejših zaklonišč

FOROKA ZNANIH SPORTNIKOV. Te dni
sta se v Münchenu poročila znana svetovna
prvaka v umetnem drsanju na ledu Maxie
Herberjeva in Ernest Baler. Pričujoča slika
kaže Herberjevo kot dostavljalko mleka v
nekem nemškem delovnem taborišču za
dekleta

FILMSKA IGRALKA GRETA GARBO,
o kateri se v zadnjem času malo sliši,
je dala po svetu razjasniti, da je zaprosila
za ameriško državljanstvo

**ANGLEŠKO
INDUSTRIJSKO
MESTO
BIRMINGHAM.**
Preden nemški vo-
jaški letalec pole-
tijo k napadu na
kakšno mesto, jim
izroče jasno razvi-
den načrt zgradb,
katere naj napade-
jo z bombami iz
zraka. Na sliki vi-
dimo obertane
zgradbe, ki jih je
dalo vrisati po-
veljstvo nemškega
letalstva pred na-
padom na mesto
Birmingham

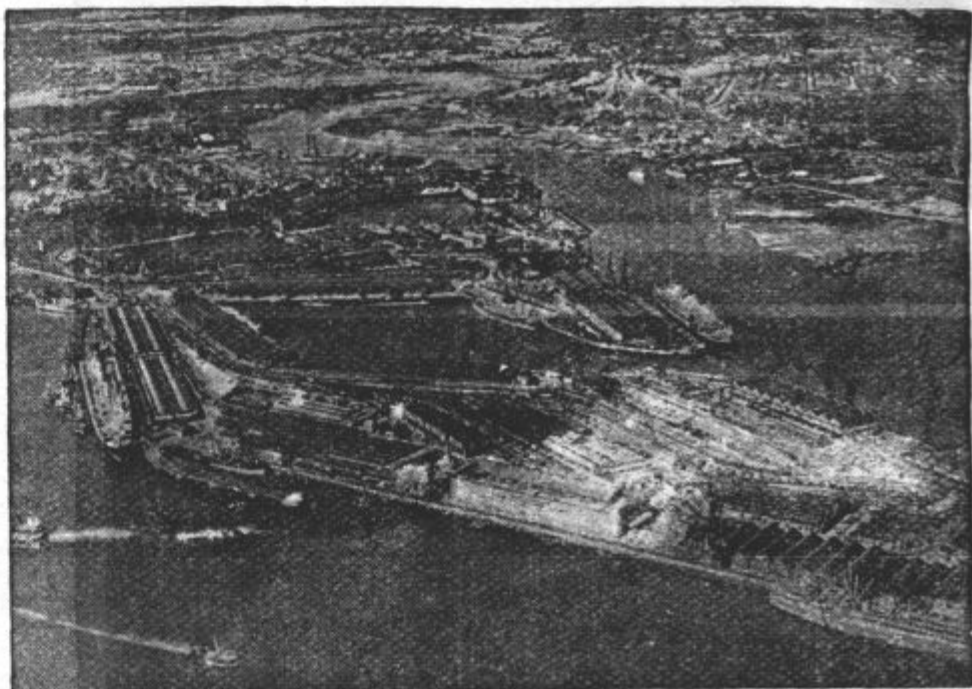
Tedenska kronika

TISOČU NOVOROJENČKOV JE POMA-GALA NA SVET. Mozirska občinska babica ga. Ana Venišnikova je te dni doživela redek jubilej: h krstu je ponesla tisočega zemljana, ki je prišel z njeno pomočjo na svet. To je za vrlo babico, ki kljub hudim razmeram, v katerih splošno žive naše podeželske babice, že 20 let vestno vrši svojo službo, gotovo lep praznik. Gospa babica drži v naročju novorojenčka št. 1000, ob njej pa stoji novorojenček št. 1, ki je zdaj že odrasla gospodična

KLJUB LEPI STAROSTI VNETO PRI SOKOLSKEM DELU. Celjski Sokoli so nedavno pristrčno počastili 70-letnico svojega zvestega brata, upokojenega šolskega upravitelja br. Jožeta Pečnika. Jože Pečnik je učiteljeval od l. 1891. do l. 1894. v St. Vidu pri Planini, nato do l. 1896. v Brežicah, od l. 1896. do l. 1928. v Kapelah pri Brežicah, nato pa do svoje upokojitve v letu 1932. v Dobovi. Po upokojitvi je živel šest let v Brežicah, l. 1938. pa se je s svojo soprogo preselil v Celje. V Kapelah je delal tudi na združnem področju. Leta 1905. je sodeloval pri ustanovitvi tamkajšnje posojilnice. Je tudi soustanovitelj tamkajšnje podružnice Kmetijske družbe, podružnice Sadjarskega in vrtnarskega društva in Konjerejske zadruga in celjske Vinarske zadruga. Leta 1923. je prejel zlato kolajno za državljanske zasluge. Leta 1937. mu je podelila Zveza slovenskih zadrug v Ljubljani častno diplomu za več ko 30-letno delovanje v združnosti. Br. Jože Pečnik se že mnogo let z veliko ljubeznijo in vnemo udeležuje v sokolskih vrstah. Za časa svojega službovanja v Dobovi je bil soustanovitelj, prvi starosta, tajnik, blagajnik in vaditelj dece tamkajšnjega Sokola, po preselitvi v Brežice je bil več let član uprave brežiškega Sokola. Ko se je l. 1938. nastanil v Celju, sta si ga hitro osvojila Sokol Celje-matica in celjska sokolska župa. Pri društvu je blagajnik, pri župi pa matrilcar. Še mnogo let!

PRISTANIŠKO MESTO SOUTHAMPTON, ki so ga nemški bombniki močno poškodovali

LONDONSKE TELEFONISTKE izvršujejo svojo naporno službo med vojno z jeklenimi čeladami na glavi in s plinskimi maskami na stolih

BOLNISNICA NA MORJU. Zdravilišče pomožne križarke nemške vojne mornarice